

О.Л. ХОМА
(Ужгород)

ЕКВІВАЛЕНТНІСТЬ У СЛОВАЦЬКО-УКРАЇНСЬКІЙ ЛЕКСИКОГРАФІЧНІЙ ПРАКТИЦІ (НА МАТЕРІАЛІ ПРИКМЕТНИКІВ)

УДК 81'374 [811.162.4 + 811.161.2]

Хома О.Л. Еквівалентність у словацько-українській лексикографічній практиці (на матеріалі прикметників); 12 стор.; кількість бібліографічних джерел – 8; мова українська.

Анотація. У статті розглядається лексикографічна проблема перекладу словацьких прикметників, які не мають прикметникових еквівалентів в українській мові. Аналізуються випадки передачі їх лексичного значення непрямыми відмінками іменників та словосполученнями.

Ключові слова: еквівалент, прикметник, іменник, словосполучення.

Перекладний двомовний словник, як відомо, завжди фіксує еквівалентні стосунки між лексичними елементами двох мов. Еквівалентом може бути слово або словосполучення у мові-реципієнті, яке автор словника приписує слову або словосполученню вихідної мови словника [8, с. 41]. При визначенні еквіваленту лексеми яскраво проявляється той факт, що ні лексичні системи двох мов, ні семантична структура лексем повністю не збігаються. У лексикології розрізняють прямі (словникові), контекстуальні та функціональні еквіваленти [6, с. 52]. Однак, у лексикографічній практиці, яка, на думку А.В. Ісаченка, Е. Секанінової та інших вчених, має орієнтуватися на перекладний (а не описовий) еквівалент, існують інші класифікації. Так, Ю. Долнік розрізняє повний еквівалент (слов. *mydlo* – рос. *мыло*); частковий (рос. *огород* – слов. *(zeleninová) záhrada*) та тзв. «сурогат еквіваленту», який утворюється за допомогою словосполучення (слов. *ukateňovať* – рос. *закидать камнями насмерть*) [5, с. 21, 24].

При укладанні перекладного словацько-українського словника виникає проблема при перекладі певної кількості словацьких лексем, які не мають повних еквівалентів в українській мові. При кваліфікації таких одиниць словацької мови ми свідомо уникаємо терміну «безеквівалентність», що стосується передусім специфічних національних реалій та термінології, а також терміну «нееквівалентність», який асоціюється передусім з хибним перекладом. У контексті нашого дослідження йтиметься скоріше про «формальну безеквівалентність», тобто відсутність прямих однослівних еквіва-

лентів в межах тієї самої частини мови. Така проблема постає при різних семантичних групах слів і різних частинах мови. Порівняймо, наприклад, неможливість передачі одним українським словом таких словацьких назв осіб як, **barikádnik** -а, *наз. мн.* -сі ч учасник барикадних боїв, захисник барикади; **vodák** ч той, хто займається водними видами спорту; **trojča** с один із близнюків-трійнят; **stroskotanec** ч той, що потерпів/знав лиха/аварії на кораблі; композитів з числівниковим компонентом: **dvadsaťnásobok** -bku ч у двадцять разів більше значення, число, у двадцять разів більша кількість: *zaplatiť* за niečo d. заплатити за щось у двадцять разів більше; **dvojalbum** -tu ч муз. альбом з двома платівками: *nahrat'* d. записати альбом з двома платівками; **dvojhodinovka** -у, -віек ж 1. заняття, яке триває дві академічні години, *розм.* пара; 2. *спорт.* ходьба, біг на дві години; **dvojkanoe** невідм. с *спорт.* каное з двома веслами; дієслів типу **tapetovat'** – обклеювати шпалерами; **bicyklovat' sa** – кататися/їздити на велосипеді; прислівників типу **dotmava/do tmava**, що перекладається непрямыми відмінками сполучення темніший відтінок, темний колір: d. *pražené zrna kávu* кавові зерна, обсмажені до темного кольору; **dozlata/do zlata** до золотистого кольору, з відтінком золота: *jeseň farbí listie* d. осінь золотить листя.

Об'єктом даного дослідження стали словацькі прикметники, які не мають прикметникового еквіваленту в українській мові. Метою розвідки є з'ясування специфіки «формально безеквівалентних» словацьких прикметників, а також аналіз способів адекватної передачі таких одиниць засобами української мови.

Фактичний матеріал кількох літер словацько-українського словника дозволяє визначити дві групи словацьких прикметників щодо способу утворення еквіваленту в українській мові: 1) прикметники, які перекладаються за допомогою іменників у непрямих відмінках; 2) прикметники, які перекладаються за допомогою словосполучень.

1. Словацький прикметник часто передається **непрямыми відмінками українського іменника** (словацький мотивуючий іменник також перекладається цим українським іменником). У межах цієї групи словацько-українські еквівалентні стосунки розглядаємо у двох площинах: іншомовні (інтернаціональні) лексеми та слов'янські (словацькі, українські) лексеми.

Іншомовні (інтернаціональні) лексеми.

Передусім потрібно зазначити, що словацька мова більш відкрита до іншомовних слів, інтернаціоналізмів (тзв. неолатинізмів) [3, с. 94], що пов'язано з геополітичним та культурним контекстом, в якому розвива-

лася впродовж віків словацька національна й літературна мова. Ключову роль відігравав статус латинської мови як офіційної в межах колишнього Угорського королівства [3, с. 92-93]. Тому запозичення та залучення іншомовних прикметників (зокрема, латинізмів) до словотвірної і граматичної системи словацької мови за допомогою суфіксальних формантів відбувається швидше і частіше, ніж в українській мові. Деякі автори вказують на подібність адаптації інтернаціональних прикметників у слов'янських мовах. Цей процес відбувається за допомогою слов'янської адаптаційної морфеми -n- (у чеській мові -ň-), яка розширює інтернаціональні суфікси -álny, -árny, -ózný, -čnú та ін. Однак між мовами виникають і розбіжності, спричинені конкуренцією синонімічних суфіксів у прикметниках при вираженні певних значень та поєднанні з конкретними іменниками [3, с. 95].

Отже, при перекладі словацьких іншомовних прикметників непрямыми відмінками українських іншомовних іменників характерними є наступні випадки:

а) словацький прикметник перекладається за допомогою невідмінюваного українського іменника, пор.: **cuketový** *прикм.* до cuketa -у, -kiet *ж;* **cukinový** *прикм.* до cukína -у, -kín *ж сад., бот; перекл. стол. з ім.* цукіні, *невідм.* (СІС фіксує тільки ім., с. 604): grilovaná с. цукіні на грилі; pestovať с-у вирощувати цукіні; с-á omáčka соус з цукіні; с-ý džem джем з цукіні;

б) словацький прикметник перекладається за допомогою українського іменника, який не зафіксовано у Словнику іншомовних слів, пор.: **átriový** *прикм.* до átrium -ia с; *перекл. непря. відм. ім.* атріум (СІС взагалі не фіксує цю лексему): á-á novostavba новобудова з атріумом. У словацькій мові латинський формант -um у формах непрямих відмінків іменника зникає, тож у похідному прикметнику він теж не зберігається. Водночас в українській мові прикметника на зразок *атріумний* (за аналогією до *акваріумний*) немає. Це пояснюється, очевидно, перебуванням цього історизму на периферії лексики українського мовця, що підтверджує і тлумачення у ВТСУ-Мі (с. 45): «у давньоримському будинку – приміщення з верхнім освітленням, в яких приймали гостей»; пор. також англіцизм **džogingový** *прикм.* до džoging; *перекл. непря. відм. ім.* джогінг (СІС не фіксує; ВТСУМ фіксує тільки ім., с. 292): dž-é oblečenie одяг (форма) для джогінгу;

в) словацький прикметник перекладається за допомогою українського іменника, з яким починають конкурувати і відповідні прикметники в українській мові. Ці українські прикметники не зафіксовані у лексикографічних працях, проте часто вживаються на сторінках інтернету, що свідчить,

можливо, про їх потенційну кодифікацію, але водночас ілюструє хибне вживання, яке не відповідає семантиці словосполучення, пор.: **civilizačný** *прикм. до civilizácia*; *перекл. непря. відм. ім. цивілізація*: с-é choroby хвороби цивілізації; с. stupen' рівень цивілізації. СІС (с. 600) фіксує відповідний прикметник у сполученнях *цивілізаційний досвід, цивілізаційний процес*; ВТСУМ не фіксує цей прикметник, а за даними інтернет-джерел прикметник *цивілізаційний* вживається у сполученнях *цивілізаційний процес, цивілізаційний розвиток, цивілізаційний підхід*; хоча в останньому прикладі, на нашу думку, доречним є прикметник *цивілізований*. Пор. також **aktualizačný** *прикм. до aktualizácia*; *перекл. непря. відм. ім. актуалізація*: а-é prostriedky засоби актуалізації. СІС (с. 27) фіксує тільки іменник; ВТСУМ (с. 19) фіксує тільки іменник; а за даними інтернету прикметник *актуалізаційний* вживається у сполученнях *актуалізаційний механізм, актуалізаційні політтехнології, актуалізаційна анкета, творчо-актуалізаційна стадія професійного розвитку; інформаційно-актуалізаційний аспект, історико-актуалізаційний метод*. До речі, для словацьких мовців правильне утворення і вживання прикметників, утворених від грецизмів та латинізмів на -ia (-cia) залишається одним із актуальних і дискусійних питань. Від таких іменників прикметники у словацькій мові утворюються за допомогою формантів -ský; -ový (відносні прикметники); -ný (-čný – відбувається чергування с/č; виражають ознаку, дієвість, пор. akčný – аксіовý) [7, с. 101-102; 4, с. 153]. Саме при їх перекладі українською мовою спостерігаємо тенденцію до появи прикметникових еквівалентів;

г) деякі словацькі прикметники передаються тільки за допомогою непрямих відмінків українських іменників, оскільки відповідний прикметник в українській мові взагалі не існує. Пор., наприклад, **bižutérny, bižutériový** *прикм. до bižutéria*; *перекл. непря. відм. ім. біжутерія* (СІС фіксує тільки ім., с. 78); **cisternový** *прикм. до cisterna*; *перекл. непря. відм. ім. цистерна* (СІС фіксує тільки ім., с. 62) *або індивідуально*: с-é auto автоцистерна; с-á loď танкер; **autostrádový, autostrádny** *прикм. до autostráda*; *перекл. непря. відм. ім. автострада* (СІС фіксує тільки ім., с. 15): а. most міст на автостраді; тзв. відносно-присвійні прикметники, утворені від назв тварин іншомовного походження, також неможливо перекласти одним українським прикметником, напр.: **antilopí** *прикм. до antilopa* *перекл. непря. відм. ім. антилопа*: а-іе rohy роги антилопи, а-іе mäso м'ясо антилопи, а-іа koža шкіра антилопи. Хоча відомо, що прикметники такого типу в українській мові існують (пор. *коров'ячий, лисячий* тощо), від іменника *антилопа*, навіть за

аналогією до *мавна* – *мавнячий*, прикметник не утворено. Причиною цього є мабуть надмірна «екзотичність» іменника та низький ступінь вжитку лексеми в українській мові. Неможливо утворити і прикметник від субстантивованого прикметника кондитерська, а тому **cukrárenský** *прикм. до cukráreň; перекл. непря. відм. ім. кондитерська: zastat' pri c-om výklade* зупинитися біля вітрини кондитерської; c-é *zariadenie* обладнання для кондитерської;

д) українським іменником у непрямому відмінку може передаватися лише одне зі значень полісемантичного словацького прикметника, а інше значення передається еквівалентним українським прикметником. Так, наприклад, **apobačný** – **1.** *апробаційний: a-é konanie* апробаційне провадження, апробаційні дії; **2.** *прикм. до apobacia 2; перекл. непря. відм. ім. спеціалізація, спеціальність: zvolit' si druhý a. predmet* вибрати другий предмет спеціалізації; **ašpirantský** – **1.** *прикм. до ašpirant 1; перекл. за допомогою ім. претендент, кандидат: a-é krajínu* країни-кандидати; **2.** *аспірантський: a-á skúška* аспірантський екзамен. Як бачимо, у таких випадках український іменник не є повним еквівалентом мотивуючого словацького іменника, пор.: *apobacia* – спеціалізація; *ašpirant* – претендент, кандидат;

е) словацькі іншомовні прикметники перекладаємо непрямыми відмінком власне українського іменника, пор.: **duálový** *прикм. від duál; перекл. непря. відм. ім. двоїна: d-á fogma* форма двоїни (у словацькій мові існує також архаїчний прикметник, який вживається стосовно граматичного числа, однак він також передається українським іменником, пор. **dvojný: zast. грам. d-é číslo** двоїна); **alarmový** *прикм. до alarm; перекл. непря. відм. ім. тривога: hlásiť a. stav* оголосити тривогу (однак у другому значенні *перекл. непря. відм. ім. сигналізація: a. systém* система сигналізації); **adopčný, adoptačný** *перекл. непря. відм. ім. усиновлення: a-á procedúra* процедура усиновлення (хоча існує і прикметниковий відповідник в українській правничій термінології – *адоптивний*).

Слов'янські лексеми.

При перекладі словацьких прикметників непрямыми відмінками українських іменників характерними є наступні випадки:

а) словацькі прикметники перекладаються за допомогою українських іменників у формі множини (*pluralia tantum*): **drobkový** *прикм. до drobku; drobový* *прикм. до drobny; перекл. непря. відм. ім. тельбухи, потрухи (pl. tantum): d-á polievka* суп з потрухів; **smarový** *прикм. до smar -u ч перекл. непря. відм. ім. сколотини (pl. tantum); bránkový* *прикм. до bránka* *перекл. непря. відм. ім. ворота (pl. tantum): b-á čiara* лінія воріт, b. *rozhodca* суддя

біля воріт, b-á žrd'/tyč штанга воріт. Як бачимо, форма множини українського іменника тільки інколи збігається з множиною мотивуючого словацького іменника: droby, drobku – тельбухи, потрухи;

б) за допомогою українських іменників перекладаються словацькі прикметники, які є складовими двослівних термінологічних назв, наприклад: *юр. kúpna zmluva* – договір купівлі-продажу; *dobacia zmluva* – договір поставки; *dôsledkový: грам. d-á vedľajšia veta* підрядне речення наслідку; пор. також віддієслівний прикметник *stravovací* *перекл. непря. відм. ім.* харчування: *s. režim* режим харчування;

в) передача тільки одного зі значень багатозначного прикметника за допомогою українського іменника (інші значення передано українськими прикметниками): *dotykový* *прикм. до dotyk*; як математичний термін *перекл. непря. відм. ім.* дотик: *мат. d. bod* точка дотику (у інших значеннях, пор., контактний: *тех. d-é* парätie контактна різниця потенціалів; *d-á plocha* контактна поверхня; сенсорний: *інформ. d-á obrazovka* сенсорний екран); *dravčí* *прикм. до dravec*; *перекл. непря. відм. ім.* хижак: *d-ie zuby* зуби хижака (але *перен. експр.* хижацький: *d-ie zákony* хижацькі закони);

г) випадки, які ілюструють можливість певних семантичних «зсувів» при умові вжитку при перекладі словацьких прикметників співзвучних (паронімічних) прикметників української мови: *držkový* *прикм. до držku*; *перекл. непря. відм. ім.* рубець, рубці: *d-á polievka* суп з рубця. Водночас існування прикметника *рубцевий* в українській мові не дає нам права застосовувати його в цьому випадку, адже його утворено тільки щодо одного зі значень полісемантичної лексеми *рубець*, а саме: «слід на шкірі у вигляді невеликої складки від рани, що загоїлася; спайка, шрам на внутрішніх органах на місці операційного шва». Тож прикметник *рубцевий* не має відношення до *рубець* у значенні «відділ шлунку жуйних тварин», що відповідає словацькому *držku* (ВТСУМ, с.1277); *bezpečnostný* *прикм. до bezpečnosť* (1. безпека, безпечність: *osobná* б. особиста безпека, б. *práce* безпека праці, б. *štátu* безпека держави; 2. (*поліція до 1989 р.*) органи безпеки: *oznámiť* ніщо б-і повідомити про щось поліції) *перекл. непря. відм. ім.* безпека: б-á *politika* політика безпеки, б-á *technika* техніка безпеки, б-é *pásy* ремені безпеки ◇ *Bezpečnostná rada OSN* Рада Безпеки ООН. Український прикметник *безпечний* може викликати асоціації зі значенням *безтурботний*, тому доцільніше перекладати словацькі словосполучення з прикметником *bezpečnostný* за допомогою форм іменника *безпека*, адже найчастіше йдеться про заходи та засоби безпеки.

2. Іншою можливістю для передачі словацьких прикметників є використання **українського словосполучення** і створення у такий спосіб «сурогату еквіваленту» (за термінологією Ю. Долніка). У межах цього способу передачі лексем іншою мовою можна виокремити кілька груп словацьких прикметників щодо мотивуючої частини мови.

а) Відіменникові прикметники: **adventný** прикм. до advent -а ч; *перекл. непря.* відм. словосполучення різдвяний піст (як і іменник advent – адвент «чотиритижневий піст перед Різдом у католиків», ВТСУМ, с. 11); а. čas період різдвяного посту; **dubákový** прикм. до dubák; *перекл. непря.* відм. словосполучення білий гриб (як ім. dubák – білий гриб): d-á vôňa запах білих грибів (або боровиків); **cyklámenový** прикм. до cyklámen; *перекл. непря.* відм. словосполучення колір цикламену: c-é žaty сукня кольору цикламену; СІС (с. 600) фіксує *цикламен* як назву рослини, хоча інтернет засвідчує уживання прикметника *цикламеновий*, наприклад, у сполученнях *цикламенова сорочка, бордово-цикламеновий, цикламеновий відтінок*. Своєрідним винятком є прикметник **druhácky**, утворений від ім. druhák – другокласник; *перекл. непря.* відм. словосполучення другий клас: d-e učivo матеріал, який вивчають у другому класі;

б) віддієслівні прикметники (дієприкметники) передаються словосполученням значно рідше, напр., **doučovací** (від doučovať – додатково займатися); *перекл. непря.* відм. сполучення додаткові заняття: d-ie hodiny z matematiky додаткові заняття з математики. При цьому українське словосполучення містить абстрактну назву дії, вираженої мотивуючим словацьким дієсловом;

в) прикметники, утворені на базі словацьких словосполучень, складають більшість тих словацьких прикметників, які перекладаються за допомогою українських словосполучень. У цій групі можна виокремити кілька підгруп, у залежності від компонентів мотивуючого словосполучення у словацькій мові. Українські словосполучення, які використовуються при перекладі словацьких прикметників, мають такий самий склад компонентів, тільки вживаються у непрямих відмінках.

Прикметники, утворені на базі сполучення прикметника з іменником: **autorskoprávny** прикм. до autorské právo; *перекл. непря.* відм. сполучення авторські права: а. dohovor договір про авторські права; **stredoškolský** прикм. до stredná škola; *перекл. непря.* відм. сполучення середня школа: stredoškolská učebnica підручник для середніх шкіл; або *індивідуально*, *пор.:* stredoškolské vzdelanie середня освіта.

Більшу групу утворюють словацькі прикметники, вмотивовані сполученням числівника й іменника. Еквівалентне словосполучення в українській мові крім числівника й іменника містить й інші частини мови, напр., прийменник, дієприкметник тощо: **dvojdětný** з двома дітьми: d-á godina сім'я з двома дітьми (в українській мові маємо тільки варіанти *бездітний та багатодітний*); **dvojručný** (про посуд) з двома ручками: d. džbán глечик з двома ручками; **dvojbodový** спорт. у два очки: d. náskok перевага у два очки; **dvojgeneračný** призначений для двох генерацій, поколінь, пов'язаний з двома генераціями: d. dom будинок для двох поколінь. Деякі з таких прикметників-комполітів не можуть існувати без числівникової частини (тобто не існує слів *dětný, úručný*), інші вживаються і без неї, наприклад, *generačný*, однак при цьому вони теж можуть перекладатися тільки за допомогою українського словосполучення, а не прикметника. Пор. також багатозначний прикметник, який має український еквівалент-словосполучення тільки в одному значенні: **druhohodnostový 1.** (про родичів) троюрідний: d-á sesternica троюрідна сестра; **2.** другої інстанції: d. súd суд другої інстанції.

Прикметники, які походять від сполучення прийменника з іменником, містять префіксальний формант *bez-*, приєднаний до похідного відносного прикметника. Семантика таких прикметників виражає відсутність якоїсь властивості або речовини у складі чогось. Українські еквівалентні словосполучення складаються з прийменника та іменника (*без чогось*) або ж мають описову структуру (*який не містить...*). Однак український переклад завжди містить іменник, який є повним еквівалентом словацького іменника-мотиванта, пор.: **bezcholesterolový** який не містить холестерину (холестеролу) / без холестерину: b. potraviny продукти харчування, які не містять холестерину; **bezlepkový** який не містить клейковину / без клейковини: b-é potraviny продукти харчування, які не містять клейковини; пор. також **bezolovnatý** який не містить олова / без олова: b. benzín бензин, який не містить олова (неетилований бензин); **bezprašný** який без пилу: b-é prostredie середовище без пилу (чисте, незабруднене). І хоча в українській мові прикметники з префіксом *bez-* також позначають відсутність чогось (напр., безолійний – ВТСУМ, с. 70), вище наведені словацькі прикметники не мають українських прикметникових еквівалентів. Але існують і випадки індивідуального перекладу, напр., **bezkonkurenčný** поза конкуренцією: b-á cena ціна поза конкуренцією; **bezváhový** той, якому властива невагомість: b. stav стан невагомості (при цьому варіант «невагомий» був би недоречним, оскільки має інше смислове навантаження).

Таким чином, усі «формально безеквівалентні» словацькі прикметники – це похідні лексеми як іншомовного походження, так і власне словацькі. Переклад таких прикметників українською мовою найчастіше відбувається двома способами: за допомогою непрямих відмінків українських іменників або за допомогою непрямих відмінків українського словосполучення.

Непрямими відмінками українського іменника найчастіше передається відіменниковий словацький прикметник, при цьому український іменник – це повний еквівалент словацького мотивуючого іменника. У межах цього способу інколи перекладається тільки одне зі значень полісемантичного словацького прикметника, а також є можливими семантичні зсуви при застосуванні співзвучного (паронімічного) українського прикметника. Передача словацьких прикметників за допомогою українських іменників майже завжди відбувається у одній площині щодо походження слів.

За допомогою українських словосполучень передаються передусім словацькі прикметники, утворені на базі словосполучень. При цьому українське словосполучення, як правило, не відрізняється від словацького мотиванта за компонентним складом.

Примітка. До статті не залучено фактичний матеріал, який стосується описового перекладу (тлумачення) словацьких прикметників, а також випадків, коли ці прикметники перекладаються індивідуально, в залежності від контексту. Це актуальне питання, безумовно, заслуговує на окреме дослідження.

Скорочення:

SIC – Словник іншомовних слів: тлумачення, словотворення та слововживання./ За ред. С.Я. Єрмоленко. – Харків: Фоліо, 2006.

ВТСУМ – Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод. і допов.)/Уклад. і голов. ред. В.Т. Бусел. – К.; Ірпінь: ВТФ «Перун», 2005.

Література:

1. С.П. Бибик, Г.М. Сюта. Словник іншомовних слів: тлумачення, словотворення та слововживання./ За ред. С.Я.Єрмоленко. – Харків: Фоліо, 2006. – 623 с.

2. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод. і допов.). / Уклад. і голов. ред. В.Т. Бусел. – К.; Ірпінь: ВТФ «Перун», 2005. – 1728 с.

3. Buzássyová, K.: Opakovaná internacionalizácia a problém identifikácie morfológických a lexikálnych jednotiek. – Jazykovedný časopis, 42, 1991, č. 2. – S. 89-102.

4. Horecký, J.: Prídavné mená k prevzatým podstatným menám na -ia. – Kultúra slova, 26, 1992, č. 5-6. – S. 152-154.

5. Jarošová, A.: Východiská dvojazyčnej lexikografie (konfrontačná semaziológia a onomaziológia). – Jazykovedný časopis, 45, 1994, č.1 – S. 19-29.

6. Kredátusová, J. – Opalková, J.: Kontrastívna lexikológia pre prekladateľov (rusistov a ukrajínistov). – FF PU v Prešove, Prešov 2010. – 157 s.

7. Považaj, M.: Prídavné mená od názvu únia, resp. Únia. – Kultúra slova, 43, 2009, č. 2. – S. 101-102.

8. Sekaninová, E.: Vzťah konfrontačnej lexikológie a dvojazyčnej lexikografie. – Jazykovedný časopis, 43, 1992, č.1 – S. 34-46.

ЭКВИВАЛЕНТНОСТЬ В СЛОВАЦКО-УКРАИНСКОЙ ЛЕКСИКОГРАФИЧЕСКОЙ ПРАКТИКЕ (НА МАТЕРИАЛЕ ИМЕН ПРИЛАГАТЕЛЬНЫХ)

О.Л. Хома

Аннотация

В статье рассматривается лексикографическая проблема перевода словацких прилагательных, не имеющих адъективных эквивалентов в украинском языке. Анализируются случаи передачи их лексического значения косвенными падежами существительных и словосочетаниями.

Ключевые слова: эквивалент, прилагательное, существительное, словосочетание.

EQUIVALENCE IN SLOVAK-UKRAINIAN LEXICOGRAPHICAL PRACTICE (BASED ON ADJECTIVES)

O.L. Khoma

Summary

The article deals with the lexicographical problem of translation of Slovak adjectives, which do not have adjective equivalents in Ukrainian language. Cases of transfer of their lexical meaning per nouns and combination of words are also analysed.

Key words: equivalent, adjective, noun, word combination.